

Rezerve litijum-borata u nalazištu kod Loznice procenjene su, grubo, na 135 miliona tona. Vladimir Simić, profesor Rudarsko-geološkog fakulteta, kaže da će se podzemno eksploatirati. “Ne bi trebalo da bude nikakvih problematičnih efekata, zato što pretpostavljam kao i kod većine borata i sličnih minerala - radi se o lako rastvorljivim mineralima koji će se u nekom tehnološkom postupku pretvarati u litijum i u bor”, dodao je.

Projekat “Jadar” koji jedna od vodećih rudarskih kompanija Rio Tinto razvija u Srbiji, obuhvata jedno od najznačajnijih svetskih ležišta litijum-borata. Jadar predstavlja jedinstveno ležište novog litijum-natrijum-borosilikatnog minerala jadarita otkrivenog 2004. godine u blizini Loznice u zapadnoj Srbiji. Rio Tinto do sada je uložio više od 130 miliona dolara u razvoj projekta “Jadar”, a ukoliko investicija bude odobrena, planirana izgradnja rudnika i postrojenja za preradu mogla bi da počne 2021. godine.

Ruda jadarit je otkrivena 2004, a priznata kao novi mineral 2007, i 15 godina kasnije pričamo o finalnoj fazi istraživanja, što smo čuli nakon sastanka premijerke Ane Brnabić i resornog ministra sa predstavnicima kompanije.

Vladimir Simić, profesor Rudarsko-geološkog fakulteta sa odseka za ekonomsku geologiju, pojašnjava da finalna faza istraživanja znači, po našim zakonima, da će konačno da se uradi elaborat o resursima i rezervama da bi se tačno definisalo koliko ima rude, koji je deo moguće komercijalno izvaditi, na koji način, pod kojim uslovima, sa kakvim troškovima i na kraju sa kakvom dobiti.

“Ono što stoji u dostupnim materijalima Rio tinta, do sada je istraženo oko 135 miliona tona rude. To nije mala količina za jedno ležište koje se prostire na šest do sedam kvadratnih kilometara. Naravno to još nisu potpuno definisane rezerve, ne znamo da li sve to može komercijalno da se izvadi ili ne”, kaže Simić dodajući da su potrebne dodatne studije i analize i da je to jedan veliki posao.

Misli da je ležište, geološki gledano, dobro definisano.

Inače navodi da je basen gde je pronađen jadarit izbušen sa više desetina hiljada bušotina tokom sedamdesetih i osamdesetih godina, kada se istraživao uran. “I prosto ne mogu da poverujem da niko nikad nije izbušio jadarit”, kaže profesor. Ali, navodi, da je država tada radila namenski - ako se istraživao uran, to se radilo i nije bilo budžeta za druga detaljnija ispitivanja svih sedimenata kroz koje se prošlo.

Rezerve litijum-borata u nalazištu kod Loznice procenjene su, grubo, na 135 miliona tona.

Na pitanje koliko to može da se eksploatiše, Simić kaže - da to zavisi od Rio tinta.

Govoreći o koristima za državu, on navodi da je svakako to što bi takav rudnik doveo do zapošljenja ljudi. Kazao je da imamo dobrih stručnjaka za tako nešto.

“Oni će investirati u to, platiće državi naknadu za korišćenje mineralnih sirovina koja je obavezna po zakonu... Za litijum ne znam, zato što on ne figurira u postojećim zakonima, verovatno će biti nešto slično drugim nemetalnim mineralnim sirovinama, možda do pet odsto od dobiti - mada meni nikad nije jasno od koje dobiti. Meni nije jasno, a bavim se 30 i nešto godina mineralnim sirovinama”, rekao je profesor.

Na pitanje šta će to značiti za životnu sredinu, profesor kaže da s obzirom da se jadarit nalazi u tri nivoa, a da je dubina orudnjenog nivoa od 100 do 700 i niže metara, a da je najbolji onaj najniži sloj, dakle na najvećoj dubini - on će morati podzemno da se eksploatiše. “Ne bi trebalo da bude nikakvih problematičnih efekata, zato što pretpostavljam kao i kod većine borata i sličnih minerala, radi se o lako rastvorljivim mineralima, koji će se u nekom tehnološkom postupku pretvarati u litijum i u bor”, dodao je Simić.

Litijum se koristi u proizvodnji baterija koje napajaju vozila, računare, mobilne telefone i industrijske sisteme, kao i legura za avio industriju.

Izvor: rs.n1info.com